

ны: *малцина, мнозина*, както и нарѣчія: *повече и по-малко*, съ членъ, употребены като подлогъ, искать прилогъ и казуемо въ множ. число; като: *половина ошъ ученицы-шы си излѣзохъ; малцина ошъ насъ познавашъ погрѣшкы-шы си; повече-шо не познавашъ цѣнѣ-шѣ на здравіе-шо си* и пр. Както ся уѣща, въ тѣхъ примѣры сѣщый подлогъ — *хора, чловѣци* — разумѣва ся извѣтъ.

238. Въ сложно казуемо глаголи-ти, ако показвать дѣйствіе на единъ сѣщый прѣдмѣтъ, полагать ся въ едно наклоненіе, врѣмя, число и лице като: *азъ шѣ обычѣмъ, почишѣмъ и хвалѣмъ*.

III. Съгласованіе въ пристаено прѣдложеніе.

239. Въ пристаено прѣдложеніе относительны мѣстоименія; *кой-шо, что-шо, какъвъ-шо, колкъвъ-шо* съгласувать ся съ сѣществително-то имя, на кое-то ся относятся по *родъ* и *число*, а падежъ зимать такъвъ, какъвъ-то го иска глаголъ-тъ, или сѣществително-то имя въ пристаено прѣдложеніе; като: *чловѣкъ-шѣ, кого-шо погубихъ днесъ, бѣ голѣмъ злодѣй*.

А мѣстоименіе *чи-шо* съгласува ся по *родъ, число* и *падежъ* съ сѣществително-то у пристаено-то прѣдложеніе; като: *шоя, у чи-шо рѣцѣ е чесѣ-ша ми, е единъ милосивъ чловѣкъ*.

240. Ако относительно-то мѣстоименіе ся относити на два или повече различни прѣдмѣты, поставены въ ед. число, то относительно-то ся поставя въ множ.